

ՆՐԵՍՏՈՒՆՄԷԿԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 րուբլի. հէս տարվանը 6 րուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում տպւում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мелкъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Զմեւագրութիւնը բայց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(շաբթի կիրակի եւ առն օրերին).

Յայտարարութիւնը ընդունւում է ամէն լիպտով.

Յայտարարութիւնների համար վճարւում են
իւր քաղաքային տարածքներ 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԿԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական տեսութիւն.—Ներքին Տեսութիւն. Մատենագրութիւն. Նամակ Մեծ-Ղա-
րաքիայից. Ներքին լուրեր. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵ-
ՍՈՒԹԻՒՆ. Ինչ է կատարւում Մակեդոնիա-
յում. Նամակ Պարսկաստանից. Նամակ Գեր-
մանիայից. Արտաքին լուրեր.—ՍԱՐԻՆ ԼՈՒՐԵՐ.
—Հնդկաստան.—ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.—
ԱՆՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Տառադրութիւններ.

ԲՈՎԱՆԴԱՆՈՒԹԻՒՆ

Քաղաքական, Սերբիան և Յունաստանը
վերջին ժամանակները, երբ մակեդոնական
շարժումները սկսեցին աւելի ուսում կեր-
պարանք տալով, ցոյց են տալիս առան-
ձին անհանգստութիւն և միջոցներ են
ձեռք առնում ապահովելու իրանց շահե-
քը, եթէ յանկարծ տեղի ունենան անա-
պատելի դէպքեր և առաջ գան լուրջ բար-
դուլթիւններ քաղաքական աշխարհում:

Քաղաքական, որ մակեդոնական լուր-
ժուկները սկզբնական արտայայտութիւն-
ների օրից հետեւում է գործերի ընթաց-
քին և իր մասնաւոր գործողների միջոցով
նոյն իսկ մասնակցում է մակեդոնական
շարժումներին, չափազանց մեծ շահեր ու-
նի Մակեդոնիայում, որովհետեւ նա ձանա-
ջում է այդ երկիրը իբրեւ շարունակու-
թիւն Քաղաքական թէ աշխարհագրական
և քաղաքական տեսակետով և թէ ազգա-
գրական պատճառներով: Սերբիան աւելի
համեստ պահանջներ ունի, բայց նա նոյն-
պէս որոշ նկատմաներ ունի աչքի առաջ,
որոնց վերաբերութեամբ նա մտադիր չէ
զիջում անել ոչ ճիշդ Իսկ Յունաստանը չէ
ցանկանում մոռանալ պատմական անցեա-
լը, յոյների ունեցած նախկին ազդեցու-
թիւնը, յունաց պատրիարքի իրաւասու-
թեան նախկին արտոնութիւնները, յունա-
կան լեզուի անցեալում կատարած դերը
և շատ ուրիշ աւանդութիւններ, որոնք
մի ժամանակ գերազատութիւն էին տա-
լիս յունական տարրի ազդեցութեան և
ստեղծում էին նրա համար մի առանձին
կոչում Մակեդոնիայի դաշտերում, լեռնե-
րում և ծովափնեքում: Ներթափելով, որ
քաղաքական ազդեցութիւնը կարող է ու-
ժեղանալ ազատ Մակեդոնիայում, յոյները
համարում են իրանց պատմական և քա-
ղաքական շահերը այնքան վտանգված, որ
նրանք ոչ մի համակարգութիւն չեն ցոյց տա-
լիս մակեդոնական շարժումներին և աւել-
ի լաւ են համարում, որ Մակեդոնիան
մնայ թիւրքայի ձեռքին իբրեւ ստրուկ և
ընկճված մի երկիր, քան լինի ազատ և
բազմաբար քաղաքական հետ զինակցու-
թեամբ:

Թէ այդ երեք երկիրները և թէ թիւր-
քիան իւրաքանչիւրը իր կողմից մի որոշ
չափով զինուորական պատրաստութիւններ
են տեսնում, որպէս զի ընդհանրապէս
պէհին կարողանան ապահովել իրանց շա-
հերը: Բայց այդ բոլոր պետութիւններն
ի բաւական մեծ կարողութիւն ունեն
փողի և նրա պակասութեան պատճառով
անկարող են այնքան ծախքեր անել, որ-
քան անհրաժեշտ է, նրանց կարծիքով
պատկանելի ոյժ ներկայացնելու համար:
Սերբիան, որ նախկին թագաւորներին,
Միլանին և Նիկոլային, որով սպառել
էր պետական զանաւարանի պահեստները
և արել էր ծանր պարտքեր, ներկայումս
շատ զուարէ կացութեան մէջ է ֆինանս-
ների կողմից: Նա փող գտնելու համար
ներկայումս ստիպված է դիմել նոյն մի-
ջոցներին, ինչին զինել էին նրա նախորդ-
ները, այն է փոխառութեան և պարտքի,
բայց արտասահմանեան գրամատերերը
համարում են, որ նրանք առանց այն էլ
չափազանց մեծ գումարներ են տուել Սեր-
բիային, իսկ երկիրը գեւ. հաստատ ապա-

ցոյցներ չէ տուել, որ նա դուրս է եկել
պատեհականութեան և արկածախնդիր
գործունէութեան շրջանից և ոտը է դրել
լուրջ տեսեսական առաջադիմութեան հո-
ղի վրա: Ժիշդ է, սերբիական նոր Պետո-
թագաւորը իրան պահում է իբրեւ սահ-
մանադրական պետ և բարեկիրթ կերպով
է վերաբերվում տեղական կարգիւնների ար-
տայայտութեան, բայց նա գեւ. այնքան չէ
ամրացրել իր դահլը, որ վստահութիւն
ներշնչէ օտարազգի գրամատերերին իր
ապագայի վերաբերութեամբ և գեւ. ժա-
մանակ է հարկաւոր նոր քաղաքական զը-
րուլթիւնը այնքան ամրապնդելու համար,
որ նա այլ ևս տարակուսանքների ա-
ռիթներ չը տալ:

Մակեդոնական հարցի պատճառով բալ-
կանեան պետութիւնները շարժում են ա-
ռանձին հետաքրքրութիւն և քաղաքական
մամուլի մէջ երեւում են մի շարք ուսում-
նասիրութիւններ նրանց ներքին և արտա-
քին փիճակի մասին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Տ Ե Ն Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ն

А. И. Савковъ: «О необходимости введения земских
устройствъ въ Закавказье».

Ա. Սահակեան. «Անդրկովկասում զեմսովոյնի մտնե-
լու անհրաժեշտութեան մասին» 42 էր.

Եւրոպացի շատ ճանապարհորդներ Կովկասը
Ասիայի Եվրոպական են անուանում և դա
միանգամայն ճիշդ է, եթէ վերջնական լինե՞ր
Կովկասի բնութիւնը՝ նրա տարեւն ու ձորերը,
դաշտերն ու հովիտները, բազմազան բուսա-
կանութիւնն ու առողջ կլիման: Բայց եթէ աչ-
քի առաջ տեսնանք նրա կուլտուրան, ազգա-
բնակչութեան կենցաղն ու տնտեսական փիճա-
կը, այն ժամանակ պէտք է տեսնել, որ Կով-
կասը Ասիայ է բաժնի բուն նշանակութեամբ
յետաւանալով, ազգաւոր ու ողորմելի:

Եթե՞նք օգուտ մեծամեծ հարստութիւններէ,
քաղաքակրթութեան արդիւններէ, առում է
կատարել, երբ նրանք միայն սակաւաթիւ ընա-
րեալների համար գոյութիւն ունենալ: Ինչ
օգուտ Կովկասի ձորն ու բազմազան բնութիւ-
նից, կաւեւրեցները դրա վրա, երբ նրա ազգա-
բնակչութիւնը աղքատ է, ճնշված է տնտեսա-
կան-օգնական ծանրութեան տակ:

Բայց, ի հարկէ, կենսական իւրաքանչիւր ե-
րկրի մէջ իր շարժական պատճառները և
շատ անգամ ճնշված այդ պատճառները, կա-
րելի է լինում գտնել փրկարար միջոցներ:

Այս մի այդպիսի փորձ է անում պ. Ա. Սա-
հակեան իր ներկայ աշխատութեամբ, որ նախ
հորե գեղեցիկ և կարգաւոր է հիմնական Կովկա-
սական Գեղաւանտեան ընկերութեան ժողո-
ւում և ապա հրապարակել առանձին գրքով:
Նա յիշում է, որ հիմնական բնական արդիւնաբե-
րական ոյժերը ծաղկել են իրանց տաք ջրա-
թեամբ, հարստութեամբ ու բազմաթիւ բնու-
թեամբ, այն ինչ ազգաբնակչութեան մասնա-
մի մասը պատկեր է ներկայացնում իր տնե-
սական կենցաղով, որովհետեւ զուրկ է այն ընդ-
հանուր կուլտուրական-տնտեսական և իրա-
ւաքանական պայմաններից, որոնցից կախված
է գեղատնտեսական արդիւնաբերութեան ա-
ռաջադիմութիւնը...

Դրանից յետոյ նա թուցիկ կերպով վեր-
լուծում է այդ պայմանները՝ հողի սակաւու-
թիւնն ու անհարկաւոր քանակութիւնը,
գիւղացիների անասնապահ, իրաւաբանական
էտիկական վիճակը, զանազան հարկերը, պարտ-
քերը, ճանապարհների սակաւութիւնը, և ժո-
ղովրդի յետաւանալ կուլտուրան: Այդպիսի ան-
նախանձելի դրութիւնը բարեփոխու համար
պ. Սահակեան նպատակաւորաբար է համարում
զաւառական ներքին ինքնավարութիւն կամ
ուրիշ խօսքով առաջ՝ զեմսովոյական կազմա-
կերպութիւն մտնելու: Նրա կարծիքով զեմսո-
ւում աւելի բարձրագ հետեւանքներ կունենայ,
քան թէ ոստիկանական սիտեմը, որովհետեւ

նա ինքնօգնութեան միջոց կը տալ ժողովրդ-
դին, կը միացնէ նրա առանձին խաւերն ու
ոյժերը և կը կենդանացնէ նախաձեռնութեան,
ինքնաշարժութեան, պատասխանատուութեան
և քաղաքացիական պարտաճանաչութեան ու-
ղիւնը... (Եր. 31—32):

Ժիշդ է, ի հարկէ, որ զեմսովոյական կազ-
մակերպութիւնը, ընդարձակելով ժողովրդի ի-
րաւունքներն ու ինքնօգնութիւնը, կարող է
մի շարք դրական նեւանքներ ունենալ և պ.
Սահակեան մի օգտակար ծառայութիւն է ա-
րել, չօրհինկել այդ ուշագրաւ հարցը, բայց
այնպէս պէտք է չը մոռանալ, որ դա էլ միայն
մի պայմանով միջոց է, որը կարող է շարժը
մեղմացնել, բայց ոչ արմատախիլ անել:

Ե. Ք.

ՆԱՄԱԿ ՄԵԾ-ՂԱՐԱՔԻԼԻՍԱՅԻԾ

Օգոստոսի 22-ին

Այս տարի ամառը մեղմանում անցաւ բա-
ւականապէս միօրինակ և տխուր, չը նայե-
լով, որ համաժամաբար շատ էին ամառանոց
եկողները և ամառից աւել էր, ինչ զինու-
րական երաժշտական խումբը ամեն օր նուա-
գում էր այդպէս Ամբողջ ամառվայ ընթաց-
քում ոչ մի ներկայացում չը տեսնեմ, իսկ
այժմ, մինչդեռ բոլորեցեան սկսել են հետադի-
տել գրվել, մի շարք ներկայացումներ են, որ
յաջորդում են միմեանց:

Դերասան Անդրանիկ, իր կնոյ և օրիորդների
մասնակցութեամբ, օգոստոսի 14-ին օրինո-
ւաք զարդից դահլիճում խաղաց «Բաղադատ»
Սերբիայի պիեսը: Ով երբ և ինչ տեսել է պ.
Վրոյրին Բաղդիկի դերում, երբէք չէ կարող
գոյ լինել պ. Անդրանիկի խաղով, որ բաւա-
կան հետեւ էր լինել պատկերացնելու լեզ
այն
տիպը, որ ընդգծել է իր դրուածքում Պարո-
նեանը: Ներկայացումներ ընդհանուր տաղաւորու-
թիւնը շատ թոյլ էր:

Երկրորդ ներկայացումը նշանակված էր օ-
գոստոսի 17-ին և պէտք է խաղային «Ղարա-
բաղի Աստղագէտը»: Ներկայացումը իր ժա-
մանակին տեղի չունեցաւ, այս գեւ. ոչինչ:
Փախի է ներկայացման երեկուն և հանդիսա-
կանները մտնում են դահլիճ՝ Ղարաբաղի Աստ-
ղագէտը տեսնելու: Բայց ինչ, հանդիսական-
ներին կհրակում են երեք անմիտ վոզովիլ-
ներով: Խոսք չենք գտնում մեր զայրոյթը ար-
տայայտելու պ. Անդրանիկին այդ տեղի վար-
ժուների առթիւ: Եթէ նա որ և է կերպ ինչ
նախաձեռնութիւն չունէր այդ երեկոյ խաղալու
«Ղարաբաղի Աստղագէտը», պէտք է որ այդ
մասին նախապէս յայտարարէր հասարակու-
թեանը, վերջին տար պատերին կպցւած ա-
ֆիշները: Որքան գիտեմք, պ. Անդրանիկը
ներկայացումից երկու երեք օր առաջ դադա-
րեցրել էր «Ղարաբաղի Աստղագէտը» պիեսի
փորձերը և վոզովիլները՝ հրկանութիւններ էր
տունում, ուրեմն նախապէս իրան յայտնի էր,
որ չէ կարող խաղալ «Ղարաբաղի Աստղագէ-
տը», ապա ուրեմն ինչու պարտքը բարոյական
պարտականութիւն չը համարեց իրան հախա-
պէս յայտարարել այդ մասին հասարակու-
թեանը: Նրա այս վարմունքը առնուազը խա-
րեքայութիւն է և խաղ հասարակութեան հետ,
որ երբէք պատիւ չէ բերում փողը ի շատ
բարեկիրթ մարդկանց:

Մի քանի խօսք էլ պ. Ա. Տէր-Առաքելեանի
ներկայացումը «Պէպոն» մասին, որ տեղի ու-
նեցաւ մի ամառում և գեւ. եւ ոչ բոլորովին
պատրաստ տան մէջ օգոստոսի 17-ին: Երե-
ւակայեցէք, ընթերցող, մի մուծ աննեակ, ուր
լուսաւորութիւն անգամ չէին կարողացել
պատրաստել ժամանակին, բնական արդու-
զարդի կատարիւր բացակայութիւն, պատու-
ված վարագոր, որ ոչ բարձրանում է և ոչ
ցածանում: Ներկայացումը սկսվում է ժամը
10-ին. անկարգութիւն դահլիճում, անկարգու-
թիւն բեմի վրա, ոչ ոք համարեա չը գիտէ իր
դերը: Նոյն ինչն Տէր-Առաքելեան բոլորովին
անհամապատասխան է իր դերի համար: Ահա

այս բոլորից յետոյ թողնում ենք ընթերցողին
դատելու՝ ներկայացում կը լինէր այդ, թէ
խայտառակութիւն, Ձարմանում ենք, որ մար-
դիկ թոյլ են տալիս իրանց փողի համար մի-
չե այդ աստիճան ցնխը կոխել գեղարուեստը,
որին ծառայելու իբր թէ կոչված են իրանը:
Այս բոլորից յետոյ միջէ կարելի է զարմա-
նալ, որ ժողովուրդը օտն է վերաբերվում
դէպի թատրոնը: Դուք, պ. Անդրանիկներ և
Տէր-Առաքելեաններ, դուք և ձեզ նման այլ
գերասաններ են մեղաւոր մեծ մասամբ, որ
ժողովուրդը անտարբեր է դէպի թատրոնը:
Դուք ձեր վարմունքով փոխանակ բարձրագ-
նելու այդ հասարակական կրթարանի վարկը,
աւելի և աւելի դնում էք նրան ժողովրդի աչ-
քում: Ուրեմն այլ ևս մի գանգաւորէ ուրիշ-
ների վրա:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Համարուելից օտացանք հետեւեալ հետադիւր-
եքէկ ճանապարհորդների մի խումբը կատա-
րեց վերելք Մեծ-Արարատի գագաթը, որտեղ
անշուտ դրուական մէջ գտաւ օրհնայթառա-
նական բուռնական, որ անցեալ տարի չինել էր
Եւանգելիոյ խումբը: Անցեալ տարվայ ըն-
թացքում օդի բարեխառնութեան ամենաբար-
ձր աստիճանը՝ maximum հասել է 0-ի, իսկ
ամենատաք աստիճանը՝ minimum-ը՝ 50-ի:
Վերելքի ժամանակ փչում էր ուժեղ քամի:
Մի քանի ճանապարհորդների դէմքերն ու
ձեռքերը սրտահար եղան: Վերելք կատարվեց
նաեւ Փոքր Արարատի գագաթը:

Օգոստոսի 22-ին թիֆլիս վերադարձաւ երկ-
րագործութեան և պետական կառուցման
մինիստրի լիտւոր Ե. Ս. Մեղվեցեւի:

Թիֆլիսի քաղաքային խորհրդի անդամ Ն.
Ի. Թամաշիւրը առաջարկութիւն արեց քաղա-
քային վարչութեանը ձեռքառել երկաթուղիներ-
ի վրա տիրող անկարգութիւնների մասին:
Նրա կարծիքով անկարգութիւնն է, որ «Անա-
տուն ընկերութիւնը» ձրի տոմսակներ է տա-
լիս տոմսը քաղաքային վարչութեան թոյլ-
ուութեան, տարեկան տոմսակներ է տալիս,
վազմաների մէջ յայտարարութիւններ է կըպց-
նում, դարձնալ տոմսը ուղարկւոյ գիտու-
թեան և վերջապէս ձեռքառել երկաթուղիները
քաղաքացիներէ: Երկու ժամանակից շուտ
Պ. Թամաշիւրը առաջարկում է՝ երկկները
լուսաւորել վերայի կայարանի պաւիլիոնը,
ձեռքառել կանգ առնելու տեղերը ցոյց տալով
սիւները, որոնք երկկները երկկնող վա-
զմաների թիւը և այլն: Այդ առաջարկութիւնը
յանձնված է քաղաքային վարչութեան նախ-
նական ըննութեանը:

Օգոստոսի 22-ին, առաւօտեան ժամը 5-ին,
Անդրկովկասի Եւրասի կայարանում տեղի ու-
նեցաւ ապրանքատար գնացքների ընդհարում:
Մարդկանց հետ զոհարդութիւն չը պատահեց:
Ջարդվեցին 2 զոհեաւորներ և 20 վազմու-
ճանաւորներ մեղքնաւորն է համարվում:

Ա. Թէյմուրազովը ցանկութիւն է յայտնել
թիֆլիս քաղաքին նուիրելու մի հողաբաժին,
որ գտնվում է Կոլոբից 3 վերստ հեռավորու-
թեան վրա, որպէս զի այնտեղ չինվի ամա-
վող դպրոցների աշակերտների համար: Դպրո-
ցական մասնատողովը, ընկնելով այդ յայտարա-
րութիւնը, յանձնել է բժշկական և սանիտա-
րական մասնատողին, որպէս զի վերջինս
յայտնէ իր կարծիքը:

Կիւնիթ «Новое Время» լրագրին հեռա-
գրում են, որ պոլիտէխնիկական ինստիտու-
տում թոյլ է տրվում մրցական ըննութիւն
բռնել 990 հոգու: Քննութիւնը բռնելու եկան
700 անձինք, որոնց թուում 275 հրէաներ: Ա-

դատ տեղեր կան 330: Հրէաների տոկոսը 15 է:

ՇՈՒՇՈՒԹ մեզ գրում են. «Այս տպագրութիւն թողնեց տեղացիների վրա, երբ օգոստոսի 17-ին, կիրակի օրը, Շուշու յայտնի օղեվաճառները և գինեվաճառները անխտիր փակեցին իրանց խանութները: Ամբողջ տարվայ ընթացքում խեղճ գործակալները և ծառայողները առաջատար Ժամը 6-ից մինչև երեկոյան Ժամը 10—11-ը, կայանաւորների նման, մայրում էին խուլ և խոնավ: «Կապույտներում», կամ ամբողջ օրը ոտի վրա կանգնած՝ կամայականայնպէս անկողնու էին, թէ ով կը գայ մի քանի չիլ օղի կամ գինի գնելու: և այդ էր պատճառը, երբ անցած կիրակին նրանք ազատ լինելով, կարծում էին թէ Զատիկ է: Ինչպէս պատմեցին, այդ գործին ձեռնարկողը տեղիս երկաթագործ Թատերասէր Գ. Բալայանցն էր: Գ. Բալայանցն էր, որ ազնիւ միջնորդ հանդիսացաւ ոստիկանութեան առաջ, հասկացնելով նրան բարի գործը և ծառայողների ու գործակալ-տարներին ծանր դրութիւնը:

ՍԱՐԴԱՄԻՇԻԹ մեզ գրում են. «Այստեղ զգալի տաքերից յետոյ սկսվել են անձրևային ցրտեր եղանակները: յորդառատ անձրևներից յետոյ մոտակայ լեռներում թիչ լեռնակութեամբ ձիւն է եկել: Հարեան գիւղերում, ինչպէս ասում են, դեռ նոր են սկսել հացահատիկների հոնձը, բնականաբար ցուրտ ու վառ եղանակները զգալի մնանքեր պիտի պատճառեն երկրագործ դասակարգին:

ԵՐԵՎԱՆԻԹ մեզ գրում են. «Վերջին օրերում եղանակները մեղմանում միանգամից փոխվեցին դժգոյ ցուրտը: Գիւղերում մթնոլորտ չափ ցուրտ է լինում զուրաւ: Ինչպէս երևում է, այս հանգամանքը որոշ դժուարութիւններ առաջ կը բերէ աշն գիտական աշխատանքները: Երբեք անցած կիրակին նրանք զգալի մեղմանում էին, որը մի քանի օր առաջ ուղեղովից դժգոյ Արարատ՝ նրա զգալի բարձրանալու համար: Ինչպէս շատերը գիտեն, նոյն իսկ յայտնի ամսին, բացի կէսօրվայ Ժամը 1-ից, Արարատի գագաթի վրայ օդը ցուրտ է լինում, ուր մնաց այժմ, երբ ամենացածր հարթութեան վրա կարգին ցրտեր են տեսնում:

ՊԵՏԱԿՈՐՄԱՅԻԹ մեզ գրում են. «Երբեք պ. Բարսեղյանը օգոստոսի 20-ին «Մեքայի» նայա» կոչված հիւրանոցի դահլիճում տուեց երկրորդ համարը: Մասնակցում էին տեղիս սիւն-Փոնիակի օրկեստրի օրկեստրի: Համարը բաղկացած էր իտալերէն, հայերէն, ռուսերէն և վրացերէն ռոմաններէր: Համարը բաւական աղոյ անցաւ, միայն ավարտ, որ ժողովուրդը չը կար. դահլիճը համարեա թէ դատարկ էր:

ԱՍԻՍԿԱՆԻԹ մեզ գրում են. «Օգոստոսի 17-ին տեղական թատերադերձները, էժանաց-րած զննել, տուին մի ներկայացում յօգուտ տեղիս Կանանց ընկերութեան: Խաղացին «Փառաստանի մօտ» և «Ճարտարապետի դերասան» վոլյուիլը և ապա վերջում դրվեցին կենդանի պատկերներ մեր կենտրոն վերջին տա-րիններում տեղի ունեցող խոսքի դժգոյներից: Ներկայացումը, կարելի է ասել, որ այնքան էլ աղոյներից չէր, բայց մօտիկ ծանօթանալով գործի ընթացքին, անասնութիւնը պահանջում էր ասել, որ աւելին տուին սիրողները, քան կարելի էր: Լաւ խաղով աչքի ընկան Թ. Մ. Երեմյանը, Լ. Բարսեղյանը, Ս. Բարսեղյանը և Մուշեղ Պողոսեան: Շնորհակալութեան արժա-նի է հասարակական ժողովարանի յարգելի ա-ւագների խորհուրդը, որ ամառային բնակ ձիւ կերպով դրեց սիրողների արամադրութեան տալիս:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍԻՍԻԹԻԹԻՆ

ԻՆՁ Ե ԿԱՏԱՐՎՈՒՄ ՄԱՅԻՆՈՒՆԱՅՈՒՄ

Պրոֆեսոր Միլեյի կարծիքը: Մեծ պետու-թիւնների օգնութիւնը խնդրելու համար մի առանձին պատգամաւորութիւն էր ուղարկված Եւրոպական մայրաքաղաքները: Այդ պատգա-մաւորութեան անդամները մէկն էլ Սօֆիայի համալսարանի պրոֆեսոր Միլեյի էր, որը մակեդոնական ներկայ ազատամարտի մա-սին հետևակ կարծիքն էր յայտնել:

— Եւրոպայի քաղաքական շրջանները թիչ ժամանակ առաջ օխալվեցին, կարծելով թէ մակեդոնական յեղափոխութիւնը իր վերջին օրերն է անցկացնում: Այժմ էլ նրանք կը օր-

խալվեն, եթէ ենթադրեն, թէ այժմ բռնկված ազատամարտիւնը մակեդոնական յեղափոխա-կանների վերջին յուսահատական փորձն է և թէ թիւրքերը շուտով կը կարողանան ճնշել այդ փորձը: Ընդհակառակը դա մի ընդհանուր, ժողովրդական ազատամարտի մակերեսն է, որը այնպէս նախատեսված, այնպէս նպա-տակալաբար ձևով է կազմված, որ դրա նման չարժու ոչ ոք երբեք չէր կարողանում: Այսպէս Սկզբում միայն 70 հրոսակալը-բեր պաշտպանողական դիրք էին բռնել, որ-պէս զի ազատան քաղաք ժողովրդին թիւրքա-կան արձակումներից: Ընդհանուր ազատա-բութիւն հրապարակելը յետաձգվում էր, որով-հետեւ յայտն էին, թէ Ռուսաստանն ու Աւստ-րո-Ունգարիան մի բան կանեն... Սակայն այդ յայտը չարադարացաւ և մակեդոնացիների վիճա-կը օրէցօր աւելի ու աւելի վատթարացաւ:

Այս թէ ինչու քաղաք ազգաբնակչութիւնը վերջապէս զենքի դիմեց, որպէս զի արտապա-սէ այն բողոքը, որ պատգամաւորութիւնը էր 10 եր-կար տարիների ընթացքում... Կարճ ժամանա-կում ազատամարտիւնը տարածվում է թիւր-քայի բոլոր եւրոպական նահանգներում: Այ-բանայի ափերից մինչև Սև ծովի ափերը:

— Ինչն է մակեդոնական ազատամարտիւնը գլխաւոր պատճառը, հարցնում է խօսակիցը:

— Ինչպէս յայտն է, պատգամաւորութիւն է պրոֆեսոր Միլեյի, Բերլինի դասաւորի 23 յո-դուածով Մակեդոնային մի տեսակ ինքնա-վարութիւն էր խոստացված: Թիւրքիան ան-կատար թողնեց այդ յոդուածը և աւելի ու ա-ւելի վատացրեց երկրի դրութիւնը... Վերջին 10 տարիների ընթացքում թիւրքական բան-տերում հաշ ու մայն արված 100,000-ից աւելի մակեդոնացիներ:

— Ինչն է ազատամարտիւնն նպատակը:

— Այդ նպատակը պարզ յիշված է այն յայ-տագրի մէջ, որ մակեդոնացի յեղափոխական-ները Սօֆիայում յանձնեցին եւրոպական պե-տութիւնների ներկայացուցիչներին: Նրանք ցանկանում են, որ Մակեդոնիայում ճանաչվի քրիստոնէական ճանաչագրի և հաստատվի եւրո-պական մշակական վերահսկողութիւն, որը ա-պահովէր բարենորոգումների իրագործումը և քրիստոնէական կեանքը, գոյքը, իրաւունքը և ազատութիւնը: Ներկայումս զիջալից Մա-կեդոնայի համար ոչ մի ապահովութիւն չէ մնացել:

Ահա ինչն է շուտափոխ օգնութիւնը:

Պրոֆեսոր Բոլոբոն:— Միանախան յայտնի քաղաքական գործիչ Պրոֆեսոր յայտնել էր պահանջներ գործիքի միջոցներ, որ մտադիր էր շուտով մի հարցապնդում անել մակեդոնական անցքերի մասին: Այնքան եւրոպական թիւրքերն ատաղ են բերում այդ հարցապնդումի գլխաւոր հիմունքները, որ յիշված են եղել Պրոֆեսորի յատուկ նամակում: Միջոցներն ուղղված:

Պրոֆեսորի յիշում է, որ զեն հայկական հարցի ժամանակ էլ նա կտրական միջոց էր պահանջել և գոչակել էր, թէ Եւրոպայի ան-տարբեր ընթացքը նորապէս բարդութիւնների ու կոտորածների առիթ էր դառնալու: Այժմ նրա գոչակութիւնը կոտորածում է: Ապացոյց՝ Մակեդոնայի արհեստը վաճառելու նրա կար-ծիքով երբեք չէ կարելի բաժանել մակեդոնա-կան հարցը հայկական հարցից, որովհետեւ հայերը միշտ էլ տանջվում են, միշտ էլ ա-րհեստագործութեան ու աւերածութեան են են-թարկվում: Ուրեմն անհրաժեշտ է ընդհանուր միջոցներ այդ երկու թշուառ ազգերին: օգնե-լու և ընդհանուր չարիքը վերադնելու համար:

Ահա ինչն է հիմնական և կտրուկ քաղ-անել աւելի մեծ բարդութիւններից խոյս տա-լու համար—այդ է Պրոֆեսորի պահանջը. այդ պահանջն է նա չնչնելու իր հարցապնդումի ժամանակ:

ՆԱԿԱՎԱՐՈՒՄ ԱՍՏԱՆԻԹ

Ստուգաւորաւ, օգոստոսի 8-ին

Ուրբից հետևալով, երբ մանում ես Սուր-դուղ և Ստուգաւորաւ, սկսեցինք ես լինում հայ ազգաբնակչութեան անտանելի խեղճու-թեան և թշուառութեան: Ոչ մի միջոցաւ-կան երեւոյթի չեւ պատահում: հայերը այս կողմերում կորցրել են իրանց լեզուն, խօսում են միայն և միայն քրդերէն: գիւղերը չունեն դպրոց ու քահանայ, չունեն սեփական հող ու քահանայ, իրանց աշխատանքի ու ճակատի քրդերէն արդիւնքը գիւղատնի աղան է վայր-լում, իսկ իրանք եթէ ուսուցիչ ուսմանը հաց գանում են, Աստուծոյն փառք են տալիս: Ոմանք նրանց քրդա հայ են անուա-

նում, բայց աւելի ճիշդ արտայայտած կը լի-նենք, եթէ կորած հայեր անուանենք: Այս վիճակին էի փառք կը տան, եթէ ի-րանց կեանքը և պատիւը կարողանան պահ-պանել ու պաշտպանել: Գրդերի հետ համեմա-րած, հայերի թիւը շատ չնչն է, 10/0 փոք-րամասնութիւն են կազմում, հետեւաբար միշտ ենթարկվում են քրդերի կամայական ճնշում-ներին և բռնութիւններին:

Մէկ փառք հայերը այս կողմերում տեղ-չին իրանց լեզուն, կրօնին, ինչքին, կեանքին ու պատիւին:

Սուրդուղից անցնելու լեզու, որ մի քիւրդ օր ցերեկով ապանել է մի հայի, նրանից կան-խաւ մի շատ թեթիւ լեզուի վերաւորանք կը-շած լինելու պատճառով, և մնում է անպա-տիժ: Սուրդուղի ամբիւններն իսկ ափսոսում էին օգնված հայ ել իտաւարդին, որը իր գե-ղեցկութեամբ և քաջութեամբ այն կողմերում յայտնի է եղած:

Իսկ այս շաբաթ մի քիւրդ սրիկայ գիշերից մի ժամ անցած մտնում է Ստուգաւորաւի Դա-րալէկ հայ գիւղը և իր երկու ընկերների օգ-նութեամբ բռնի փախցնում է մի հայ աղջ-կան: Աղջկայ ծնողները և գիւղացիք քիչ յե-տոյ լսում են առեւտրումը և շրջակայ գիւղե-րում որոնում են աղջկան, բայց չեն գտնում: Հետեւել օրը լսում են, որ աղջկան բերել են քաղաք և թաղարեւ լեզուի հրօսապետի տանը:

Հայերը գալիս են քաղաք՝ այդ բռնի առե-ւտրումի դէմ բողոքելու, բայց հիւ լողոքեն և հիւ միջոցով: Այս միջոցում տեղիս դատա-ւոր—հաբեթ և քեարդաւար Թաւրիզում են գտնվում, իսկ քահանայ... Աստուծոյն տալ. տա-րիներով քահանայի երես չեն տեսնում:

Վերջապէս դիմում են հետաքրտան պաշ-տօնեային, որ նրանց փոխանորդի պաշտօնն է կատարում: հայերի պահանջի համաձայն, ու-րույում է քաղաքի երեւելիներից քիւրդ և հայ խաւն: մի ժողով կազմել և աղջկան երեք ժամ մօրը մօտ թողնելուց յետոյ բերել ժողովի ա-ռաջ նրա վերջնական կամքը իմանալու համար, թէ նա ազատ կամքով ընդունում է իրաւուն-թիւնը, կամ մնում է իր նախկին կրօնին հա-տաւ:

Ժողովը կայանում է ամբիւ 2-ին, բայց ջորդ կրօնապետը աղջկան մօրը մօտ չէ թող-նում, այլ ուղղակի տալիսնորում է ժողովա-րան, անշուշտ վստահ լինելով, որ աղջիկը պիտի ընդունէ իրաւունթիւնը, օտաւած փայ-լուն խոստումների և տեսած վախի պատճա-ռով: Հայերը նախկին որոշման հակառակ զրո-նելով մօտ վարձարեւը, բողոքում և դուրս են գալիս ժողովատեղից, միայն մէկն է մնում ժողովում, այն էլ կուսիւ և բողոքելու նպա-տակով:

Պարզ բան է, որ աղջիկը վախից յայտարա-րում է, որ իր ազատ կամքով ընդունում է իրաւունթիւնը:

Նոյն գիշերը աղջկան պատկում են քրդի հետ և դաւում շուտաւարով առաջնորդում են գիւղ, որի օգակի հանդիսատեսն եղաւ...

Հայերը ամբիւ 4-ին հետաքրով բողոքեցին Թաւրիզ տալիսնորը: Եղիչ վարդապետին և մանրամասն տեղեկագրեցին խնդիրը արդա-րութիւն պահանջելով:

Արդարութիւն... մի բան, որ Պարսկաստա-նում և առաջադրեւ մահմեդական աշխարհում հայը երբեք չէ տեսնելու:

Մարդու արտից արեւն է հոսում, երբ որ տեսնում է այս կարգի հայաժողովներ և բռն-ութիւններ, մանաւանդ երբ ակնատեսն է լինում, որ ոչ մի պաշտպան ձեռք կայ. մինչև այժմ Ասորգատականի առաջնորդները իրանց գործակալների միջոցով միայն ու միայն պրո-դի են պահանջել և այս խեղճ ժողովուրդն էլ գոհութեամբ տուել է, բայց փոխաբէն... Ինչ է տեսել—տարբերութիւն և լեռն:

Դօկա, Կ. Փաշայեան

ՆԱԿԱՎԱ ԳԵՐՄԱՆԻԱՅԻԹ

Հայապիգ, օգոստոսի 27-ին
Երէկ, կէսօրից յետոյ, սենեակիցս դուրս գալով տեսնում եմ, որ Կայարանի մօտ առա-գին բազմութիւն է հաւաքված, որը մօտ է գտնվում իմ բնակավայրիս: Ես և շտապեցի ճշգրի բազմութիւնը, յոյս ունենալով, որ նա-նաւոր երևոյթի հանդիսատես լինել: Մի կերպ ամբարը ճեղքելով, որը մի շրջան էր կալմել, մտնում եմ կենսաբանի և ինչ եմ տեսնում: մի պառաւ կին, մի երիտասարդ տղամարդ, մի ջահիլ կին ու մի փոքրիկ երե-տայ ցնորներին մէջ փաթկված մնացել են: հասարակութեան մէջ փակված և գերմանացի

երեխաները, տնգամ հասակաւորները մի ա-ռանձին հետաքրքրութեամբ, առանց խղա-հարկելու զգալում են այդ ողորմելիներից: Եւ-ցորդներից ու անմիտ, անմիտ հոգեւոր:

Միտա իսկոյն ինձ թեւադրեց, որ այ-դժառանգները կարող են թիւրքական սրածու-թիւններից, վայրագ ջիւղերի ձեռքից փա-խուստ տուած հայեր լինել: Բայց անկարող եղալ չը տարակուսել, մինչև որ մի քանի հայերէն ռառեր լսեցի: Իմ հարցին թէ «հայ է՞ք», իսկոյն պատասխանեցին «չանքմ, հայ արագէր, ազատի մեզ առնից ձեռքէն»:

Փոքրիկ անմիջապէս գէպի ինձ վաղեց և շորերիցս կալաւ, կարծես նախազգալով, որ ի-րան չեմ անհամբարացի: ռեբիւնների նման, միւսները ևս մտեցան և առաջարկին համա-ձայնվելով, քայլեցին գէպի սենեակ մի փոքր հանգստանալու համար: Ամբողջ, թէ-ն այժմ չէր անհամբարացնում, բայց աւելի մեծ ծաւալ էր ստացել, որ և մեզ գանազան բա-ցականութիւններով ձանապարհ դրեցին մինչ-չն բնակարանից դուրս: Անհեղաւ մանկով, ազատվեցին այդ անմիտ ամբարից, որը երկար ժամանակ պատուհանի առաջից չէր ուղղում հետնաւոր: Մօտ երկու ժամ մնացին, սենեա-կում: Երիտասարդ պարսը սկսեց պատմել իրանց գլխով անցածները, իսկ անցածները, որը ախորի, որը բաղադրեց վրա հանգիստ լուսն մտան, և կարծես թէ դա առաջին ան-գամն էր իրանց ամբողջ կեանքում...

Այստեղ երկար կը լինէր, ե հարկէ, պատ-մել այն բոլորը, ինչ որ երիտասարդը ասաց և որը մի ուրեքութեան նիւթ կարող է ծա-ռայել: միայն այն տեսն, որ Բաղեիցն էին, մի քանի օմովայ ընթացքով: Թիւրք ֆար-րանները կոտորում են նրանց 12 անգամ ու-նեցող ընտանիքը և հազիւ իրենք իրանց ու-նեցած չունեցածը ծախում և ազատվում են մօրը—գաղաներից: Մեր կինը Կր մայրն է, երիտասարդը իր եղբոր կինը և փօթիկը նրա երեխան: Թիւրքահայեր առաջին անգամ չէ, որ տեսնում եմ Լայպցիգում, նոյն իսկ մի քանի-սի համար տեղիս ուսանողները ձանապարհա-ծախս են: Ես, տուել, բայց ընտանիք չէի տեսել: Երեկոյան դէմ դուրս եկաւ սենեակիցս, այժմ արդէն մի ուրիշ հետաւոր կայարան գնալու համար, որտեղից պէտք է ձանապարհա-վէին դժգոյ Համբուրգ և ապա Ամերիկա:

Տեսնողները դարձեալ չըլապատեցին մեզ, իրանց նախկին կատակները չարտնակելով ա-ռաջ տանել: օգնութեան հրաւիրված ուսու-կանն էլ մի կողմից սկսեց ծիծաղել օտաւա-կանների տարբերակ հագուստների վրա և վերջապէս, ի լրու մն այս բոլորը, էլեւարա-քարչի ծառայողն էլ աւելորդ համարեց մեզ թոյլ տալ հանգիստ կերպով գնալու, առաջիկ-րով որ «Hier ist kein Schauspielhaus» (այստեղ թատրոնական տուն չէ): Ամբողջ ձեռքից ա-զատվելու համար օտարված եղանք կա, քով գնալու Հաստինգ կայարան:

Կարճ ժամանակից յետոյ զեռնեղվեցին շո-գեկառքի օթեակներից մէկում, համարեւելի երեխայի ապագայ խոտաբող վառվումն ճա-կատելի, մեծերի հետ մնաւ բարե ասացինք և չորեքեքանայի սուրբը բաժանեց մեզ իրարից...

Ուսանող-երկրագործ

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—«Нов. Время» լրագիրը պատմում է մի արկածի մասին, որ տեղի ունեցաւ ռուսաց նաւատորմի թիւրքաց ջրերում գտնված ժա-մանակ այն ուսու նաւատորմների հետ, որոնք զուրա էին եկել Իսթանբուլ ավել շրջակայքը տեսնելու համար: Փափաղակվելով երկու ընտ-թեամբ, հինգ երիտասարդ օֆիցերներ ռուսաց զրահակիր նաւից չը նկատեցին, թէ ինչպէս նրանք մտան անտառը, հետեւ ավից և իրանց զորաւորներից Շոքրից յոգնած և տանջված, օ-ֆիցերները նստեցին հանգստանալու մի տուե-րախի մօտ: Ես, բայց զեն ես չունեց յետ չէին բերել, և անա համարեա նրանց գլխի վրայից օռնելով անցնում էին հրացանի գնդակ-ները: Պարզ էր, որ նրանց վրա մէկը կրակ էր բաց արել: Ոչինչ չէր մնում անել, բայց եթէ ազատվել փախուստով: Երբեք գնացին գէպի զորաւորները, իսկ երկուսը, ուժաւատա եղած, այլ ես չը կարողացան փախչել: Իրանց բռնե-ցին, կապեցին և գերի տարան: Բարեբաղդա-բար, զորաւորները շուտով իմացան աւա-նաւատորմի օֆիցերների գերութեան մասին և շուտով ավ իջեցին զօրքը: Նաւատորմները շուտով գտան թշուառ և գերիներին: Բռնից դուրս եկաւ, որ թիւրքաց հեծնազօրը, Ռուս-Փափաղակի հրամանատարութեամբ, հի-սուելով այն հրոսակներին, որոնք փնտրել էին թիւրքաց հետաքրքրել, պատառաւոր տեսաւ զրաւոր աւա օֆիցերներին և, բոլորա-նեւից վեր ընդունելով նրանց, կրակ բացեց նրանց մէջ և ապա, չը նայելով բողոքներին,

գրեր ընկնց նրանց: Միայն տեսնելով ուռու-
նաւատներին, որոնք շրջապատեցին հեծե-
լաւորները, փաշան հասկացաւ, թէ ինչ նեղ դը-
րութեան մէջ է գտնվում ինքն: Ի հարկէ, գե-
րինքը անյայտադ գողացուցին, իսկ փաշան
ներողութիւն խնդրեց զօրաբաժնի հրամանա-
տար ծովագետ Գրիգորից: Այնու ամենայնիւ
նրա վարմունքի մասին հաղորդվեց Կ. Պոլսի
ուսուցիչ զեմպանին:

—Մակեդոնիայում Բուլղար-փաշայի տեղ
թիւրքաց զօրքերի գլխավոր հրամանատար նը-
շանակված Նապիր-փաշան երեք տարի ծառա-
յել է Բերլինում գլխադրեալան Գերմանիայի:

—Աղբիւրնայում վիլայէթում մակեդոնական
պատմաբանները հաստատեցին իրանց իշխանու-
թիւնը շատ մեծ տարածութեան վրա և կտրու-
տեցին հեռագրական գծերի մի ամբողջ շարք:
Թիւրքաց գինուրակները բոլոր պահակաւորները
Ուրում-Գիւրից մինչև Սև ծովի ափը ոչնչացրե-
լիք են: Աւերված են զօրանդները հինգ կէ-
տերում: Այդ կէտերում գտնված պաշարներն-
ները և ազգամայրները գրաւեցին պաշ-
տաւան: Իրանց պէտքերի համար Բազ-
մաթիւ յաղթական ընդհարումներ ժամա-
նակ թիւրքաց զօրաբաժնիներին հետ այդ շը-
ջանում պատմաբանները օգտնեցին մի քանի
հարկեր թիւրք գինուրակների և օֆիցերների և
իւրեքն նրանց գէշերը: Թիւրքաց ազգաբնա-
կույթիւնը խոստիւրում փախչում էր Աղբիւ-
նայում և Կ. Պոլսի ուղղութեամբ:

ԻՍՏԱՆԻ ԼՈՒՐՆԵՐ

Շ Տ Ա Խ Ո Ր Ո Խ Թ Ի Խ Ն Ն Ե Ր

Ես գնացել էի Փամբակի Մեծ-Ղարաբերդում
գրելու:
Առաւելածանի տունը գրաւում է այնտեղ
մեծ բազմութիւնը: Հաւաքվում են ուխտաւոր-
ներ ու միայն շփակայեղից, այլ և հեռու-
տեղներից: Այդտեղ դուք կը տեսնէք և լուսն-
յիներին, և հաղապարհներին, և զինվորացիներին
և նոյն իսկ Թիֆլիսից, Ալեքսանդրապոլից և Ե-
րևանից եկածներին:
Երկաթուղին հնարաւորութիւն է տալիս,
որ հեռավոր տեղերն էլ մասնակցեն. տեսին:
Ես կը հաղորդեմ իմ ստացած մի քանի թի-
ւոցերի նպատակութիւնները:

Ինձ ասացին, որ ուխտաւորները հաւաք-
վում են չորս օրը, իսկ հետեւում օրը պա-
տարագրից յետոյ սկսում են քրով իրանց
գրելու:
Շարաթ օր, երկուշաբթի դէմ, ես դուրս եկաւ
քաղաքային և զինվորական հեղինակներին:
Փողոցները լեցն էին ուխտաւորներով և
հետաքրքրվողներով: Ամենքը գիտեմ էին գե-
պի նոյն կէտը:
Ամենից բնորոշ խմբերը գեղական խմբերն
էին:

Ահա մի քանի գիւղացի երկու կողմից թե-
ւանցելով երկու քանի գեղականներին հետ առաջ
են գնում:
—Ախպէր, սպասիր, մտիկ տանք սյա կո-
շիկ-հոյն, աստի զեղկուհիներից մէկը:
—Յետոյ, խնայ, աստաւախանց գիւղացին,
իսկայ կը գանք, կը տեսնենք:
—Ահա մի ուրիշ խումբ, բաղկացած հինգ կա-
նանցից և աղջիկներից՝ մէկը միւսին կուտ գցած
կամ չորերից բնած:

—Շուտ եկէ՛ք, շտապեցնում էր հասակա-
ւորը:
Միւսները հետեւում էին նրան, պատռելով
ամբիւր միջով տեղ իրանց համար:
Երկու փոքրիկ մանուկներ միմեանց զրկած
առաջ էին գնում և կամաց երգում:
—Որքեր, ուրախանա՛ք, զոգում էր նրան-
րից մէկը:

Միւսը նորից սկսում էր երգել:
Մի կին շուարած գէտ գէտ էր նայում ու
առաջ վազում:
—Մեր խիզախացի կողքերի, բաղականչեց նա,
մի կողմը գնացին, Մանուշակ, Մանուշակ:
—Հարաւ, լավեց մի կողքեր, այստեղ եկե՛ք,
շուտ արա այս կողմ անցիր, հարաւ եկ, հարաւ:
Հարաւ գնաց՝
Պատանիներից մէկը օրախօսեց՝

Շատ լաւն է հարաւ
Սկսեալն է թարաւ:

Դանի մօտենում էին եկեղեցուն, այնքան
աշխուկ մեծանում էր: Միք ծախողները
բարձր ձայնով գովում էին իրանց ապրանքը
և հրաւիրում գնողներին:
—Շատ լաւն է, շատ լաւը, բոլորում էր մէկը:
—Գա՛հ, պա՛հ, պա՛հ, կանչում էր միւսը, ինչ
խաղող է, ինչ ձմերուկ է:
—Շէն կենա՛ք, խաբարուում էր երրորդը,
առէ՛ք, առէ՛ք, ուխտներդ ընդունելի լինի, Աս-
տուած բարաբեալ տայ մուշտարուն, փողոցնդ
անհասնում լինի:
Երկու միք ծախողներ, որոնք փողոցի եր-
կու կողմից գէտ-գէտ անուտուր էին անում,
միմեանց ողջունեցին:
—Ինչպէ՛ս է գնում ջանք, հարցրեց նրանցից
մէկը միւսին:
—Փառք Աստուծո՛ւ, լաւ է. ինչպէ՛ս է ընդը:
—Վատ չէ, պատասխանեց միւսը, միտե-
սակ կը լինենք էլի, թող խնդրես շանդերս մէկ
լինի:
—Հա, հա, վրա բերեց առաջինը, միտեալակ

թող լինի, հաւատար լինենք: Փոխենք գրակ-
ներս:
Միք ծախողները փոխանակեցին իրանց
գրակները և զրին իրանց գլխին:

—Ձուկ անուշ արե՛ք, բոլորում էր մի ձայն,
լաւն է, Հաղաւոր կունից է բերված, լաւ փիչ-
խուլ է. առէ՛ք, էժան եմ առի:
Մօտեցան գիւղացիներ, սակարկեցին և գնե-
ցին: Ձուկը մանր տեսակիցն էր, եփված և
քթոցի մէջ լցրած:
—Հին չը լինի, տարակուսում էր գնողը:
—Այս առաւուս է բռնված, հաւատարմութեամ էր
ծախողը և առաջարկում էր համը տեսնել:
Միք ծախողների մօտ խմբված էին մեծ մա-
սամբ տղամարդիկ և երեխաներ, իսկ կանանց
մեծ խմբեր հաւաքվել էին կանացի առարկա-
ներ ծախողների մօտ, որտեղ կային գոյնգոյն
սապոններ, կոճակներ, ժապաւէններ, թելեր,
մատնեցներ, հայելիներ:

—Ինչ է սպոնի գինը, հարցնում է նրան-
ցից մէկը:
—Տասնհինգ կօպէկ, պատասխանում է ծա-
խողը:
—Ինչ ես առում, թանգ է:
—Ձէ թանգ չէ:
Կանաչ ծածուկ խորհրդակցում են, իրանք
էլ չը գտնեն իսկական գինը:
—Վերցրե՛ք 12-ով, համաձայնում է ծախողը:
—Ձէ, երկու շանուց աւել չեմ տայ:
—Լաւ, թող ասածդ լինի, գէ շուտ արա,
ուրիշին տեղ տուր, ժամանակ չը կայ: Դէ
շուտ, շուտ:
Գեղղկուհին դժուարութեամբ դուրս է բե-
րում փողը և առի:
Առաջինի օրինակին հետեցին միւսները:
Նրանք էլ գնեցին սպոններ:

—Հոտը անուշ է, նկատում է նրանցից մէկը,
նման է այն սպոնին, որ անցեալ տարին
Սերորը բերեց Թիֆլիսից:
—Հա, նման է:
—Սեղանի մօտ կանգնել են խմբեր և այս-
տեղ նրանք աշխատում են թէ իրանց ցոյց տալ,
թէ իրանց զարդերը և զգեստները:
—Ինչ լաւ ծախողներն է կապել, չորն էլ
գեղեցիկ է, լավում է մի ձայն, ջաւայն ում
աղջիկն է:
—Չարեքնեց հարսն է:
—Դա է Չարեքնեց հարսը: Այնքան էլ տե-
տուկ չէ:
—Առաջ շատ տեսուկ էր. հիւանդագաւ ան-
ցեալ տարին:
Մի քանի կանանց գլխի ոսկեշարերը իօտակ-
ցուցանան առարկայ դարձան:
—Հին ոսկեշար են, բաղաւորում էր մէկը,
հարկը տարվայ:
—Դրանց էլ ոսկեշարն է մնացել, վրա բե-
րեց միւսը, թէ չէ ամեն քան կորցրել են:
Դրանց փառքը անցաւ:
Հրճուանքը, գոլթուանքը, նախանձի, բամ-
բասանքի ձայներ և նկատողութիւններ լսվում
են գնալուց անկիւններից:
Փող ինչ աւելի հեռու տեղաւորվել էին
փոքր երեխաներով շրջապատված կանայք:
Մայրերը հանգստացնում էին նրանց, ինչպէս
կարող էին, մեծերին միք ծախող և զաթա տալով,
ծծկերներին իրանց կաթով կերակրելով:
Գիւղական բարձրերը, փոքր ինչ զապված,
մեր առաջն են:

Ուխտաւորները մտնում են եկեղեցին, գնում
են մօտ և վառում, յետոյ համարում ամե-
տարանը և խաչը, համարում եկեղեցու պա-
տերը և դուրս գալիս:
Եկեղեցում աշխատում են լուսն լինել, բարձր
ձայնով չը խոսեն:
Եկեղեցում մուտքի մօտ երկու կողմից էլ
չարված են աղքատներ—մեծ մտաւոր իսկա-
կան թշուառներ՝ կոյր, անգամալոյծ մարդիկ:
Մի չքաւոր կին, առողջ մարմնով, բայց շատ
աղքատ հագնված, պտտում է հասարակութեան
մէջ:
—Օգնեցէ՛ք, միակ տղա գինուրակներն մէջ
է, ես անօգնական եմ բոլորովին:
Ով ինչ կարող է տալիս է ինքն էլ կինը շու-
տով վազում է դէս ու դէն և չէ նկատում, որ
նոյն մարդկանց նա գիտեմ է երկրորդ և եր-
րորդ անգամ:
—Մենք ընդ տուրնը, նկատում են նրանք:
—Կը բայիսէ՛ք, միմիջում է խեղճը, ես ոչնչը
չեմ ճանաչում:

Ահա մօտեցան թուրքերի խմբեր:
—Ովքեր են, հարցրի ես:
—Հարեան գիւղերի թուրքերն են, կան և
լեռնային թափառակալներին:
—Միթէ դրանք ես յարգում են մեր սուր-
բերին:
—Այո, և շատ երկիւղած կերպով են վերա-
բերվում:
Թուրքերը մտան եկեղեցի, գնեցին մոմեր և
վառեցին:
Յետոյ խորը գլուխ տուրն անգամին և դուրս
եկան:

Ես ուղեկցի ջայլերս դէպի գետի եզրերը:
Այդտեղ մի քանի տեղերում լինել են ուխտա-
ւորները իրանց սայլերով: Տղամարդ, կին,
երեխան և լծակն եզր միմեանց կողքի կապում
էին մի ընտանիք: Սայլերը յարմարեցրած էին
այնպէս, որ նրանց վրա ձգած կարգանքներ և բանց
գործել:

Ծամբաւորները վաղ սկսեցին:
Ուխտաւորները հերթով մտնում էին դուրս
և հերթով հեռացնում էին իրանց սայլերը:
Մի քանի խմբեր պատնիցին ընկել, որպէս
զի առաւուսը վաղ վերկենան: Միւսները սկե-
ցին ուրախութիւն՝ երգ, պար և կերուխում:
—Տղայիդ նշանի, լսվում էր մի անկիւ-
նում:
—Համարեմ նշանեցի, ուրախացած ասում
էր մայրը:
—Ո՞վ է, ջա, հարսնացուդ, հետաքրքրվեց
հարեանուհին:
—Դեռ խոսքը չէ վերջացած, կգուց յայտնի
կը լինի, կասեմ քեզ ամպաստաւ:
—Գիտեմ ով է, ժպտաց հարեանուհին:
—Դէ եթէ գիտես՝ աւելի լաւ:
—Աստուած շնորհաւոր անէ:

Առաւուսան վաղ բոլորը ոտքի էին: Երե-
խաները միայն ընած էին: Նրանցից մի քա-
նիսը ծնաթաթախ աշխատում էին վերկենալ
և տեսնել ամեն լաւ:
Մատաղները մօրթիվեցին, սկսեց իրարան-
ցում:
Չարքներին բոլորը: Արեգակը սկսեց տա-
լալ: Օդը Մանուկները մտնել էին:
—Վաղվեցէ՛ք, աղքատե՛ք:
Երեխաները սկսեցին վազվզել, թաչկոտել,
կտթոնների շուրջը պտտել:

Ծամբաւորները վաղ սկսեցին:
Ուխտաւորները հերթով մտնում էին դուրս
և հերթով հեռացնում էին իրանց սայլերը:
Մի քանի խմբեր պատնիցին ընկել, որպէս
զի առաւուսը վաղ վերկենան: Միւսները սկե-
ցին ուրախութիւն՝ երգ, պար և կերուխում:
—Տղայիդ նշանի, լսվում էր մի անկիւ-
նում:
—Համարեմ նշանեցի, ուրախացած ասում
էր մայրը:
—Ո՞վ է, ջա, հարսնացուդ, հետաքրքրվեց
հարեանուհին:
—Դեռ խոսքը չէ վերջացած, կգուց յայտնի
կը լինի, կասեմ քեզ ամպաստաւ:
—Գիտեմ ով է, ժպտաց հարեանուհին:
—Դէ եթէ գիտես՝ աւելի լաւ:
—Աստուած շնորհաւոր անէ:

Ահա մօտեցան թուրքերի խմբեր:
—Ովքեր են, հարցրի ես:
—Հարեան գիւղերի թուրքերն են, կան և
լեռնային թափառակալներին:
—Միթէ դրանք ես յարգում են մեր սուր-
բերին:
—Այո, և շատ երկիւղած կերպով են վերա-
բերվում:
Թուրքերը մտան եկեղեցի, գնեցին մոմեր և
վառեցին:
Յետոյ խորը գլուխ տուրն անգամին և դուրս
եկան:

Ես ուղեկցի ջայլերս դէպի գետի եզրերը:
Այդտեղ մի քանի տեղերում լինել են ուխտա-
ւորները իրանց սայլերով: Տղամարդ, կին,
երեխան և լծակն եզր միմեանց կողքի կապում
էին մի ընտանիք: Սայլերը յարմարեցրած էին
այնպէս, որ նրանց վրա ձգած կարգանքներ և բանց
գործել:

Թաղիկների միջոցով կազմվել էին վրաններ:
Երեխաները զբաղված էին ուտելով: Մի
փոքրիկի դրել էին եղան մէջքին և նա հրճվում
էր: Մի ծերունի հանաքներ էր անում և խա-
խուսում էր բոլորին շատ մանգալու և շատ
բան տեսնելու:
—Դէ լաւ, պատաւ, նստիր, դիմեց նրան
կինը:
—Ես գնալ ու գնալ:
Մերունին գնաց դէպի եկեղեցին, յետոյ ծըռ-
վեց դէպի միք ծախողները, գնեց այնտեղից
միք ծախող վերադարձաւ:
Երեխաների աչքերը փայլեցին:
—Պապի, պապի:
—Դէ խելօք կապէ՛ք, բոլորին էլ կը համնի:
Մանուկները նստեցին նրա շուրջը և նրա
ծնկների վրա: Նա սկսեց բաժանել: Տանձը
հինգ բաժնի արաւ դանակով և տուեց նրանց
օրհնելով:
Մանուկները հիացել էին հիւթալի և քաղցր
տանձից: Նրանցից իւրաքանչիւրը մի օր և է
նկատողութիւն էր անում:

Շուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք, լապտերներ առէ՛ք,
լավեց զիլ ձայն:
Լապտեր ծախողը մի քանի տասնեակ լապ-
տերներով մտաւ ամբիւր մէջ:
—Թանգ չէ, հատը հինգ շահի առանց խո-
տելու:
Շուտով մի հատ լապտեր էլ չը մնաց չը
ծախված:
Երեխաները շտապում էին, որ շուտով վառ-
վեն լապտերները, հասակաւորները դիմաշ-
րում էին:
—Սպասիր, կը միջնի, այն ժամանակ կը
վառենք:
—Ուխտաւորների շարքերը շարունակում էին
առաւարանալ:
Մի բռնիւր գալիս էին կապերով:
—Դա էլ մի առանձին չիկ է, որ թոյլ են
տալիս գիւղական հարուստները բացատրեց
հարեանու:
Բայց այդ չիկի հետ զուգորթաց էր և այն,
որ մի կառքի մէջ նստած էին մինչև վեց և
ութ հագի:

Չուտով պէտք է միջնէր:
—Լապտերներ առէ՛ք,

Электротечатня Груз. Изд. Т—ва, Б. Ванская ул.